

ศาลากลางเก่า

ข้อมูลทั่วไป

อาคารศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่หลังเดิมนี้เป็นอาคารเก่าที่มีความงดงามและมีคุณค่าทางสถาปัตยกรรม สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2467 เคยเป็นศาลว่าการรัฐบาลมณฑลพายัพและเป็นศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนที่จะย้ายไปตั้งศูนย์ราชการริมถนนโชตนา อาคารนี้ตั้งอยู่บริเวณที่เรียกว่า กลางเวียง ในปัจจุบัน หรือสะดือเมืองในอดีต ซึ่งมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ เพราะเคยเป็นที่ตั้งเสาอินทขิลหรือเสาหลักเมืองก่อนที่จะย้ายเสาอินทขิลไปไว้วัดเจ็หหลวง ไม้หมากเมือง บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ วัดสะดือเมือง วัดอินทขิลและส่วนหนึ่งเป็นที่ตั้งของหอคำและที่ทำการเจ้าสนามหลวงซึ่งเป็นศูนย์กลางการปกครองอาณาจักรล้านนา

บริเวณที่ตั้งศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่หลังเดิมนี้เป็นมรดกตกทอดมาตั้งแต่สมัยพระเจ้ากาวิโรสุริยวงศ์ (พ.ศ. 2399 - 2431) และเจ้าเทพไกรสรพระธิดาซึ่งเสกสมรสกับเจ้าอินทนนท์ต่อมาเจ้าอินทนนท์ได้เป็นเจ้าอินทวิชยานนท์ เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่องค์ที่ 7 ได้ย้ายมาอยู่บริเวณ หอคำ ในบริเวณคุ้มกลางเวียงและใช้เป็นศูนย์กลางบริหารนครเชียงใหม่ ในขณะนั้นซึ่ง เจ้าจอมมารดาศรี ก็ได้เกิดที่คุ้มนี้เมื่อพ.ศ. 2416 เมื่อเจ้าอินทวิชยานนท์ถึงแก่พิราลัยจึงตกเป็นของเจ้าจอมมารดาศรี ต่อมาเมื่อทางกรุงเทพฯ ส่งข้าหลวงมาจัดการปฏิรูปการปกครอง ตามระบบเทศบาลและหาที่จัดตั้ง ศาลารัฐบาล เจ้าจอมมารดาศรี จึงมีพระประสงค์ให้คุ้มกลางเวียง ส่วนที่เป็นมรดกของพระองค์ใช้เป็นสถานที่ราชการ ที่ทำการรัฐบาลและไม่ประสงค์ให้ตกเป็นสิทธิของเอกชนต่อไปจึงได้มอบให้ทางราชการใช้เป็นศาลา รัฐบาล ตั้งแต่ครั้งพระยาสิทธิเทพ (เส็ง วิริยศิริ) ปลัดทูลฉลองกระทรวงมหาดไทยขึ้นมามีจัดการมณฑลพายัพทำให้ทางราชการได้ใช้หอคำของพระเจ้ากาวิโรสุริยวงศ์เป็นศูนย์บริหารราชการระดับมณฑลเทศบาล และ ระดับจังหวัดในเวลาต่อมา

เทศบาลนครเชียงใหม่ ได้ขอใช้อาคารศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่หลังเดิมเพื่อปรับปรุงเป็นหอศิลปวัฒนธรรมเชียงใหม่ การดำเนินการได้เริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2533 -2535

ที่มาของข้อมูล

“ศาลากลางเก่า” 2550. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ: 30 มกราคม. จาก <http://www.chiangmaicitymuseum.org/>